

Formasyon eğitimi alan sanat tarihi alanındaki öğretmen adaylarının sanat tarihi öğretiminde farklı yöntemlerin kullanımı ile ilgili görüşleri

Opinions of the teacher candidates in the field of art history who have received training in formation, on the use of different methods in teaching art history

Vesile Aykaç¹

Received Date: 01 / 03 / 2017

Accepted Date: 10 / 06 / 2017

Öz

Bu çalışma 2016- 2017 Öğretim yılında Marmara Üniversitesi Atatürk Eğitim Fakültesi'nde Formasyon derslerini alan, alanı sanat tarihi olan öğretmen adaylarının sanat tarihi öğretiminde uygulanabilecek yöntemlerin kullanımı ile ilgili görüşlerini almak amacıyla yapılmıştır. Bu çalışmada nitel araştırma yaklaşımına dayalı durum çalışması yöntemi, veri toplama aracı olarak 5 açık uçlu sorudan oluşan yarı yapılandırılmış görüşme formu kullanılmıştır. Çalışmanın bulguları, öğretmen adayları ile yapılan yarı yapılandırılmış görüşmelerden elde edilmiştir. Verilerin analizi nitel veri analiz tekniklerinden içerik analizi ile yapılmıştır. Çalışmanın sonunda, alan bilgisine hakim olan öğretmen adaylarının sanat tarihi derslerinde yeni yöntemler bulmak, materyaller hazırlamak dersi planlamak konuyu kavratırken yöntemler kullanmak ve aktif öğrenci merkezli bir ders işlemek konusunda zorlandıklarını ifade etmişlerdir. Fakat farklı yöntemlerin kullanılmasının gerekli ve yararlı olduğunu, sanat tarihi dersine olan sıkıcılığın eğlenceli bir öğrenme ortamında öğrenmeyi istekli ve kalıcı hale getirebileceğini ve bu sayede sanat tarihi dersinin daha anlaşılır olacağını belirtmişlerdir.

Anahtar sözcükler: sanat tarihi, aktif öğrenme, formasyon

Abstract

This study was carried out in order to get opinions of the candidates who are in the field of art history, get formation courses in Marmara University Atatürk Education Faculty during the 2016-2017 academic year, about the use of the methods which can be applied in the art history education. In this study, case study method based on qualitative research approach was used. Semi-structured interview form consisting of 5 open-ended questions was used as data collection tool. The findings of the study were derived from semi-structured interviews with teacher candidates. The analysis of the data was done by content analysis from qualitative data analysis techniques. At the end of the study, the teacher candidates who have mastered the field knowledge stated that they were forced to use new methods, prepare materials, prepare lessons, and use active learner-centered lessons. But it is necessary and useful to use different methods, they have noted that the rigidity of the history of arts course can make it more willing and permanent to learn in an amusing learning environment and art history lesson on this side can be understood more clearly. However, it is necessary and useful to use different methods, and the boredom of art history lesson can make it interesting and permanent to learn in an amusing learning environment, and art history lesson on this side can be understood more clearly.

Keywords: Keywords: art history, active learning, formation

1. Giriş

Sanat Tarihi, sanat denilen olayın doğuşundan günümüze kadar birçok memleketlerde ne şekilde ne tür eserler vererek görüldüğünü inceleyen, sanat eserlerinin ve onları yapan sanatçıların üsluplarını sanat anlayışlarını saptayarak değerlendirmeyi amaçlayan bir bilim dalıdır

¹ Marmara University, Istanbul, TURKEY, vaykac@marmara.edu.tr

Aykac, V. (2017). Formasyon eğitimi alan sanat tarihi alanındaki öğretmen adaylarının sanat tarihi öğretiminde farklı yöntemlerin kullanımı ile ilgili görüşleri. *International Journal of Social Sciences and Education Research*, 3 (3), 1018-1032.

(Kıray 1993:5). Kısacası sanat, tarihi süreç içinde günümüze kadar değişimlere uğrayarak gelir, sanat eseri kendinden önceki dönemlere kaynaklık eder. Bu nedenle de öğretmenler sanat tarihi öğretiminde sanat eserlerini yer ve zaman ilişkisi bakımından irdeleyerek öğretmeliler. Sanat tarihi eğitiminin önemli bir amacı öğrenciye yaşayan, canlı bir sanat tarihi bilinci kazandırmaktır. Ancak bu sayede öğrenci sanatı tanıyacak, öğrenecek, seçenek ve yeni biçimler yaratmada bir temel oluşturacaktır (Kırıoğlu 2002:136). Gelişmiş ülkelerde plastik sanat dallarından hangisi olursa olsun yaparak yaşayarak öğrenme kaygısıyla ele alınması durumunda bireyin yaratıcı yetilerinin gelişimini sağladığı görülmektedir (Orhun 2005: 19).

Sanat eğitimi alan bireylerin bu alanda geçmişten günümüze kadar neler yapıldığını bilmesi, çağımızı anlaması açısından önemlidir. 2006 sanat tarihi öğretimi programında, günümüz öğrenci profili, bilimsel ve akılcı düşünme becerisine sahip, araştırmacı ve sorgulayıcı, bilgiyi ezberleyen değil bilgiye ulaşabilen, bu bilgiyi kullanıp paylaşabilen, iletişim kurma becerilerine sahip, teknolojiyi etkin bir şekilde kullanabilen, kendini gerçekleştirmiş ve bunun yanı sıra insanlığın ortak değerlerini de sahiplenmiş, yaratıcı, üretken, takım çalışmasına yatkın, öğrenmeyi öğrenmiş ve yaşam boyu öğrenmeyi benimsemiş bireyler olarak tanımlar (Karapınar, Kaşıkçı 2006).

Programda öğrenci merkezli bir dersin önemine dikkat çekiyor olmasına rağmen sanat tarihi dersi çoğu öğrencinin zihninde ezbere dayalı, sıkıcı, günlük hayatta işe yaramayan bir ders olarak algılanmaktadır. Dersin olumsuz imajı öğretmen merkezli öğretim yöntem ve tekniklerin yaygın olarak kullanılması, öğrencilerin ilgisini çekmekten yoksun ders kitapları, tek tip materyal kullanımı, sınıflarda ki öğrenci sayısının fazlalığı gibi faktörler olarak düşünülebilir. Olcay Kırıoğlu da Sanatta Eğitim adlı kitabında sanat tarihi eğitimi ile ilgili sıkıntıyı şu şekilde belirtmiştir. “Sanat tarihi yalnız okuma, tekrarlama, yazma yönteminin kuruluşu içinde sürer, bu nedenle de öğrencide beklenen ilgi uyanmaz.” Bu ezberci yapı, bireylerin yaratıcı ve sorgulayıcı değil, pasif ve aynı zamanda her şeyi olduğu gibi alan bireyler olarak yetiştirilmesine neden olmaktadır. Bu nedenle Anlamlı ve etkili öğrenme için aktif katılımlı bir öğrenme süreci gereklidir. Bu süreci destekleyen aktif öğrenme yaklaşımları geleneksel öğrenme yönteminin tersine öğrenciyi ve öğretmeni hareketli bir sürecin içine dâhil eder. Aktif öğrenme; öğrenen kişinin öğrenme sorumluluğunu taşıyarak, kendisine öğrenme yönleri ile ilgili kararlar alarak kendi düzenlemesini yapma fırsatı verdiği ve karmaşık öğretim işleriyle öğrenenin, öğrenme sırasında zihinsel becerilerini kullandığı bir öğrenme sürecidir (Açıkgöz, 2004: 17). Aktif öğrenme, öğrenen kişiye öğrenme süreci ile ilgili kararlar vermesi konusunda fırsatlar sağlar, öğrenen de bu fırsatları kullanarak öğrenmeyi gerçekleştirir (Stern, Huber, 1997).

Aynı zamanda aktif öğrenme, tek bir öğretim yöntemi değil, probleme dayalı öğrenme, proje temelli öğrenme, işbirlikçi öğrenme gibi birçok öğretim yöntemini içermektedir. Bu yönleriyle aktif öğrenme kullanışlıdır (Açıkgöz, 2009).

Aktif öğrenme çerçevesinde düşünülebilecek önemli tekniklerden bazıları şu şekilde sıralanabilir: Kartopu, köşelenme, şiir yazma, akvaryum (iç çember), vızıltı, tereyağ-ekmek, top taşıma, sandviç, flaş, kart gösterme, zihinsel haritalama, hızlı tur, kavram ağı, karşılıklı öğretim, yaratıcılık grubu, araştırma yoluyla öğrenme, problem çözme, keşfederek öğrenme, eğitimsel oyunlar, siz olsaydınız ne yapardınız, rol yapma, örnek olay inceleme, paylaşmalı öğretme, mahkeme, panel, münazara, açikoturum, forum, beyin fırtınası, Philips 66, pazaryeri, soru turu, üçlü değişim, öğrenme galerisi, tombala, soru ağı, dönüşümlü öğretme, kum saati, kart eşleştirme (Açıkgöz, 2004: 127-169).

Aktif öğrenmeyi geleneksel öğrenmeden ayıran en temel fark kullanılan tekniklerdedir (Açıkgöz, 2004: 127-169). Bu teknikler, öğrencilerin aktif bir şekilde derse katılmasını sağlar. Bu sayede öğrenci bir yandan bir konu alanına özgü bilgi ve becerileri öğrenirken, diğer yandan öğrenmeyi, etkili düşünmeyi öğrenmesi de sağlanır (Açıkgöz, 2004: 47). Öğretmenin alan bilgisinin iyi olması, tekniklere hâkim olması, yaratıcı, öğretici, bilgilendirici harekete geçirici materyaller de hazırlaması gerekmektedir. Geleneksel yöntemlere göre öğretmen daha aktiftir ve zahmetli iş yükü taşımaktadır. Okulun, sınıfın fiziki imkânlarını bu yöntemlere hazır hale getirmek ve idarecilerin desteğini almak aktif öğrenme yöntemlerini uygulanabilir kılar. Materyallerdeki zenginlik ile hedeflere götürecek öğrenme faaliyetlerinin çeşitliliği, öğrenmenin niteliğini doğrudan etkileyen faktörlerdir. Sıkıcı, otoriter, aşırı disiplin ortamından uzak; kalıcı, kolay ve eğlenceli öğrenme ortamı oluşturmaya katkı sağlayacak öğretim tekniklerinin nelerden ibaret olduğunun bilinmesi önemlidir. Bu aşamada devreye aktif öğrenme stratejileri girmektedir (Açıkgöz, 2004: 85–113). Bu aşamada devreye aktif öğrenme stratejileri girmektedir. Bu bağlamdaki bazı eğitimsel işler şunlardır: slogan bulma, gerçek yaşama uygulama, geri plandaki düşünceleri bulma, sonuç çıkarma, reklam hazırlama, kendini öğretmenin yerine koyma, resimleme, hikaye yazma, resim hakkında konuşma yazma, görsel imge oluşturma, önem sırasına koyma, başlık bulma, sınıflama, kendini değerlendirme, bulmaca, ders günlüğü tutma, yansıtma, yeniden yazma, poster/afiş hazırlama, mektup yazma, görüşme yapma, gazete çıkarma, alan gezisi, kavram haritası oluşturma, öğrenenleri listeleme, analogi ya da metafor kullanma, şarkı yapma, duydunuz mu, çalışma yaprağı, yazma, empati kurma, öğrenmek istenilenin belirlenmesi, hikaye tamamlama, basın toplantısı, Venn şeması hazırlama, tersinden düşünmedir (Açıkgöz, 2004: 85–113).

Bu stratejilerin başında görseller materyaller gelir. Bu araçlar, aktif öğrenmeye katkı sağlayan dikkatin bir noktaya toplanması, hatırlamayı kolaylaştırma ve anlamlılık açısından önemli birer araçtır. Çeşitli haritalar, şekiller, istatistiklerin yorumlanması ve kavramların açıklanması açısından kullanışlıdır (Allen- Taylor-Turner, 2005:273-274). Zengin bir yöntem ve teknik bilgisine sahip olan öğretmen, dersi planlama safhasında konuların içerik ve özelliği ile sınıfın durumunu göz önüne alarak gerekli uygulamaların yapılması için ortam hazırlar (Davison- Leask, 2005: 79). Gardner, “benim çağrısını yaptığım çevreler bilgiyi çeşitli biçimlerde göstermelerini, becerikli yetişkin uygulamacıların rollerine uyum sağlamalarını ve kendi öğrenmelerinin sorumluluğunu almalarıyla sonuçlanacak öz değerlendirme süreçlerine katılmalarını teşvik eder.”(Açıkgöz, 2004:297) Sözleriyle aktif öğrenmeyi açıklar. Aktif öğrenmenin destekçilerinden biri olan Gardner insanlarda tek tip zekâ yoktur. Bireylerde sekiz tip yetenek alanı vardır şeklinde belirterek tek tip öğrenme şekli olmadığını da altını çizmiştir. Çoklu zekânın sekiz alanı düşünülürse, eğitim sistemimizde sadece matematiksel ve dilsel bir beslenme zekânın tek yönlü uyarılmasına neden olmaktadır. Bu durum çocukların zihinsel gelişimini olumsuz yönde etkilemektedir. Yani matematiği iyi olan başarılı öğrenci demek değildir. Oysa dünyada başarılı yöneticiler, liderler, vs. çoğunlukla sosyal zekâsı ve duygusal zekâsı yüksel olanlardır. Geleneksel eğitimimiz sayısal ve sözel olanı dikkate almaktadır. Diğer öğrenme şekilleri ihmal edilmektedir. Tek taraflı beslenme gelişimi sınırlamaktadır (Selçuk, Kayılı, Okut, 2004:9-11). Bu durum yaratıcı düşünceden uzak sorgulamayan ezberci bir eğitimi ülkemizde beraberinde getirmektedir. Sanat tarihi dersi de tek taraflı öğrenme yöntemlerinin uygulandığı derslerden biri olarak karşımıza çıkar.

Aykac, V. (2017). Formasyon eğitimi alan sanat tarihi alanındaki öğretmen adaylarının sanat tarihi öğretiminde farklı yöntemlerin kullanımı ile ilgili görüşleri. *International Journal of Social Sciences and Education Research*, 3 (3), 1018-1032.

Okullarımızda bugün okutulmakta olan sanat tarihi içerik ve yöntem olarak yukarıda belirtilen öğrenme yöntemlerinden uzaktır. Bu araştırmanın yapılma amacı bununla ilgilidir. Öğretmen merkezli ezbere dayalı bir eğitimin bugünün öğrenci profiline uymamasıdır. Yapılan çalışmada sanat tarihi öğretimine uygun çalışmaya rastlanmamıştır. Bu nedenle çalışma sanat tarihi öğretmen adaylarının görüşlerinin incelenmesi amaçlanarak çalışma yürütülmüştür.

2. Yöntem

2.1. Araştırma modeli

Bu çalışma nitel araştırma yöntemine dayalı durum çalışması kullanılmıştır. Nitel araştırma, görüşme, gözlem, doküman çözümlemesi gibi nitel veri toplama yöntemlerinin kullanıldığı, algıların ve olayların doğal ortamda gerçekçi ve bütüncül bir biçimde ortaya konmasına yönelik bir sürecin izlendiği araştırma olarak tanımlanabilir. Bir başka deyişle, nitel araştırma, kuram oluşturmayı temel alan bir anlayışla sosyal olguları bağlı buldukları çevre içerisinde araştırmayı ve anlamayı ön plana alan bir yaklaşımdır (Yıldırım, Şimşek, 2008:9).

2.2. Çalışma grubu

Bu çalışma 2016- 2017 Öğretim yılında Marmara Üniversitesi Atatürk Eğitim Fakültesinde Formasyon derslerini alan, alanı sanat tarihi olan 21 öğretmen adayı ile yürütülmüştür. Öğretmen adayları materyal geliştirme ve özel öğretim yöntemleri dersi almışlar ve alanları ile ilgili seçtikleri konularla ilgili 40 dakikalık aktif öğrenmeye dayalı bir ders hazırlığı yapmışlar ve hazırladıkları bu dersi staj yaptıkları ilgili liselerde uygulamışlardır. Uygulamalar sonunda öğretmen adaylarının sanat tarihi öğretiminde aktif öğrenme yöntemlerinin kullanımını ile ilgili görüşleri alınmıştır. Öğretmen adayların gerçek isimleri yerine A1, A2 (aday-1, aday-2) şeklinde kodlar verilmiştir. ÖAK: Öğretmen Adayının Kodu olarak kullanılmıştır.

2.3. Verilerin toplanması

Veri toplama aracı olarak uzman görüşleri doğrultusunda hazırlanan 5 açık uçlu sorudan oluşan yarı yapılandırılmış görüşme formu kullanılmıştır. Görüşme formunda öğretmen adaylarına;

Özel öğretim yöntemleri dersi almadan önce hangi sanat tarihi öğretimi yöntemlerini biliyordunuz bildiğiniz bu yöntemler öğrenmeyi gerçekleştirme konusunda yeterli miydi?

Özel öğretim yöntemleri dersi aldıktan sonra yeni öğrendiğiniz yöntemler nelerdi ve bu yöntemleri hazırlamakta zorluk çektiniz mi, zorlandıysanız hangi konularda zorlandınız?

Hazırlamış olduğunuz farklı yöntemleri sınıf ortamında uygularken neler yaşadınız olumlu olumsuz yanları nelerdir?

Ayrıca öğretmen adaylarına öğretmen olduklarında aktif öğrenme yöntemlerini sanat tarihi derslerinde kullanmayı düşünüp düşünmedikleri?

Öğretmen adaylarının konu hakkında eklemek istedikleri olup olmadığı sorulmuştur. Alınan görüşler incelenerek bulgular doğrultusunda gruplandırılmıştır.

2.4. Verilerin analizi

Verilerin analizi nitel veri analiz tekniklerinden içerik analizi ile yapılmıştır. Nitel veri analizi, araştırmacının verileri düzenlediği, analiz birimlerine ayırdığı, sentezlediği, biçimleri ortaya çıkardığı, önemli değişkenleri keşfettiği ve hangi bilgileri rapora yansıtacağına karar verdiği bir süreçtir (Bogdan ve Biklen, 1992).

Bu çalışmadan elde edilen veriler araştırmacılar tarafından kategori ve alt kategorilere ayrılmış ve kodlama yüzdesi % 90 olarak bulunmuştur. Fark için araştırmacılar bir araya gelerek uzlaşmaya varmışlardır.

3. Bulgular

Bu bölümde öğretmen adaylarının yazılı açıklamalarının analizinden elde edilen bulgulara yer verilmektedir.

Tablo 1. Sanat tarihi öğretiminde önceden bildiğiniz yöntemlerin kullanımı ile ilgili görüşler:

Kategori	Alt Kategori	ÖAK	Örnek Açıklamalar
Sanat tarihi öğretiminde önceden bildiğiniz yöntemlerin kullanımı ile ilgili görüşler	Olumlu Görüş	A3, A6, A14, A17, A21	“Sanat tarihi derslerinde bu zamana kadar öğretmenlerimizden öğretim yöntemi olarak anlatım yöntemini gördük fakat konuya uygun geziler yaptığımızda bilgi daha fazla kalıcı oluyordu.”(A3) “Slayttan Sunuş yolu ile ders anlatılıyordu. Bunun dışında bizde sunumlar yapıyor konu anlatıyorduk, konu ile ilgili gezilere katılıyor, videolar izliyorduk. Konu pekişiyordu” (A14, A6.) “Slayttan görsel gösterme, soru cevap, video film izleme, tartışma, müze gezileri gibi yöntem ve teknikler uygulanıyordu. Geziler ile daha iyi bilgiyi pekiştiriyorduk, video ve film izlediğimizde konuyu daha iyi anlıyor sonunda tartıştığımız için unutmuyorduk.” (A17, A21)
	Olumsuz Görüş	A1, A2, A4, A5, A7, A8, A9, . . A15, A16, A18, A19, A20	“Öğretmen merkezli sunuş yoluyla anlatım yöntemi kullanılmaktaydı. Dersten kopuyorduk.” “Slayt ile anlatım yöntemi kullanılıyordu, fotokopileri ve kitaptaki bilgileri ezberleyerek dersten geçiyorduk sonrada tekrarlanmadığı için unuttuyorduk” (A1, A2, A4, A5, A7, A8, A9, . . A15, A16, A18, A19, A20)

Öğretmen adaylarına Sanat tarihi öğretiminde önceden bildiğiniz yöntemlerin kullanımı ile ilgili görüşler sorulduğu ve örnek açıklamaların verildiği Tablo 1’de 16 (A1, A2, A4, A5, A7, A8, A9, . . . , A15, A16, A18, A19, A20) adayın olumsuz görüş belirttiği görülmektedir. Öğretmen adaylarının görüşleri değerlendirildiğinde, hepsinde ortak görüş olarak derslerde öğretmen merkezli sunuş yoluyla anlatım kullandıklarını ifade etmişlerdir. A4 Ayrıca slayt ile anlatım yaptıkları için dersten koptuklarını A15, A8, sınav zamanı bilgileri ezberleyerek dersten geçtiklerini bilgiyi sonradan unuttuklarını belirtmişlerdir. Sanat tarihi öğretiminde önceden

Aykac, V. (2017). Formasyon eğitimi alan sanat tarihi alanındaki öğretmen adaylarının sanat tarihi öğretiminde farklı yöntemlerin kullanımı ile ilgili görüşleri. *International Journal of Social Sciences and Education Research*, 3 (3), 1018-1032.

bildiğiniz yöntemlerin kullanımı ile ilgili görüşlere 5 öğretmen adayı (A3, A6, A14 A17, A21) olumlu görüş belirtmişlerdir. A3, Sanat tarihi derslerinde bu zamana kadar anlatım yöntemini gördük fakat konuya uygun geziler yaptığımızda bilginin daha fazla kalıcı olduğunu, A14, Slayttan Sunuş yolu ile ders anlatılıyordu biz de sunumlar yaparak konuyu kavıyorduk, A6, konu ile ilgili gezilere katılıyor, videolar izliyorduk, konu pekişiyordu şeklinde görüşlerini belirtmişlerdir.

Tablo 1'deki açıklamalar genel olarak değerlendirildiğinde % 76 öğretmen adayının sanat tarihi derslerinde kullanılan slayt ile anlatım tekniğinin konun kavranmasına değil de ezberlenmesine uygun olduğunu, derste sürekli anlatımlarda dikkatlerinin dağıldığını belirtmişlerdir. % 24 öğretmen adayının sanat tarihi derslerinde kullanılan slayt ile anlatım yönteminin tek taraflı olduğunu ama öğrenci sunumlarıyla, gezi ve videolarla desteklendiğinde derste anlatılanların daha kalıcı olduğunu ifade etmişlerdir.

Tablo 2. Özel öğretim yöntemleri dersi aldıktan sonra yeni öğrendiğiniz yöntemler nelerdi ve hazırlanan yöntemler, konusunda yaşanan zorluklarla ilgili görüşleri

Kategori	Alt Kategori	ÖAK	Örnek Açıklamalar
Özel öğretim yöntemleri dersi aldıktan sonra yeni öğrendiğimiz yöntemler nelerdi ve hazırlanan yöntemler, konusunda yaşanan zorluklar	Farklı yöntem ve teknik denemede Zorluk Yaşamama	A1, A2, A3, A13 A15 A21	<p>“Aktif öğrenme yöntem ve teknikleri öğrendik. Sanat tarihi öğretimi için farklı yöntem ve teknikler hazırlarken zorlandığım başlıca konu, daha önceden bu şekilde bir ders anlatımı görmemiş olmam. Fakat bu sorunu destek alarak aştım.” (A1, A4, A7, A8, A11, A12, A13, A21)</p> <p>“... bireysel farklılıklarının öğrenmeyi güçleştirdiğini, bu nedenle çoklu zekâ kuramına uygun etkinlikler hazırlamanın gerekli olduğunu, konuyu planlamanın zaman yönetimi açısından önemli olduğunu gördüm. Yaş gruplarına uygun teknikler bulmakta zorlandım” (A5, A9).</p> <p>“Hedef ve kazanımlar doğrultusunda yöntemler oluşturmayı, bütün duyu organlarına hitap edilmesi gerektiğinin önemli olduğunu gördüm. Tecrübesiz olduğum için ders sürecinde hazırladığım teknikleri 40 dakikaya sığdırmakta zorlandım” (A6, A10, A16).</p> <p>“Aktif öğrenme yöntemlerini kullanmak öğrenciyle karşılıklı iletişimi artırıyor. Konuya uygun yöntemleri bulmak öğretmen için zorlayıcı biraz tecrübe istiyor. Sınıf içinde uygularken sınıfı koordine etmekte zorlandım ama zaman içinde öğrencileri yakından tanıdıkça halledebileceğimi düşünüyorum” (A2, A3, A15, A17)</p> <p>“Slayt ile sunumun sıkıcı yanlarını keşfettim ve onu daha ilgi çekici hale getirmek için öğrenci merkezli olan aktif öğrenme tekniklerini sunumun içine yerleştirdim. Böylece öğrenci pasif konumdan aktif konuma geçerek derse olan ilgisi arttı. Fakat sınıfı yönetmekte ve materyal hazırlamada zorlandım.” (A20, A10, A18)</p>
	Zorluk Yaşamama	A14	Sınıf ortamında yöntemleri kullanırken daha önce öğretmenlik deneyimi yaşadığım için sınıfı kontrol etmekte zorlanmadım (A14)

Tablo 2'den de görüldüğü gibi çalışmaya katılan tüm öğretmen adayları konuya uygun aktif öğrenmeye dayalı sunuş tekniğinden farklı yöntem ve teknikler uyguladıklarını bundan keyif aldıklarını fakat hazırlanması sırasında çeşitli zorluklar yaşadıklarını ifade etmişlerdir. Öğretmen adaylarının görüşleri değerlendirildiğinde 8 adayın (A1, A4, A7, A8, A11, A12, A13, A21) öğretmen merkezli anlatım yönteminin dışında daha önce derslerde görmedikleri aktif öğrenmeye dayalı öğrenci merkezli yöntemleri öğrendikleri için mutlu olduklarını belirtmişlerdir. A1, A21, Görsel materyal hazırlamayı, A4, Kavram haritalarını, zihin haritalarını, dersi planlamayı ön test

ve son test uygulama gibi teknikleri anlatım yöntemlerinde kullanmayı, A7, A12, tam öğrenme, buluş yolu ile öğrenme yöntemleri ile konuya uygun, oyunlar, bulmaca, drama uygulama gibi teknikleri uygulamayı, A11, A13 tartışma soru cevap tekniğini ders anlatırken kullanmayı, sadece slayt ile değil öğrencinin ders sırasında ilgisini çekebilecek öyküleştirme, fıkra, tartışma gibi teknikleri öğrendiklerini belirtmişlerdir. Zorluk çektikleri konu ise Sanat tarihi öğretimi için farklı yöntem ve teknikler hazırlarken daha önce bu şekilde bir ders anlatımı görmemiş olmalarından kaynaklandığını belirtmişlerdir. Fakat bu sorunu destek alarak aştıklarını bu tür ders anlatımların öğrencilerinin dikkatini çektiğini gördüklerini söylemişlerdir. A5, A9, Sınıfta farklı öğrenen çocuklar olduğunu fark ettiklerini, bu nedenle bireysel farklılıklarının öğrenmeyi güçleştirdiğini gördüklerini belirtmişler, çoklu zekâ kuramına uygun etkinlikler hazırlamanın gerekli olduğunu düşündüklerini söylemişlerdir. A5 Anlatılacak konuyu planlamanın zaman yönetimi açısından önemli olduğu konusunda. A9, Yaş gruplarına uygun teknikler bulmakta zorluk çekmişler. A6, hedef ve kazanımlar doğrultusunda yöntemler oluşturmayı, ön test ve son testin dersin yönetimi konusunda önemli olduğunu, A10, öğretmen merkezli değil de öğretmenin rehber olduğu, öğrencinin aktif olduğu bir dersi nasıl yönetilmesi gerektiğini ve bireysel farklılıkların öğretme sürecinde önemli olduğunu öğrendiğini, A16, ise yöntemler oluştururken bütün duyu organlarına hitap edilmesi gerektiğinin önemli olduğunu vurgulamışlardır. A6, A10, A16, tecrübesiz oldukları için ders sürecinde hazırladıkları teknikleri 40 dakikaya sığdırmakta zorlandıklarını belirtmişler ve öğretmen olduktan sonra öğrencilerin aktif olduğu sanat tarihi öğretimi dersi işleyeceklerini belirtmişlerdir. A2, A15, aktif öğrenme yöntemlerini kullanmak öğrenciyle karşılıklı iletişimi artırdığı için derslerimde kullanmak istediğini belirtmiş. A3, A17, altı şapka tekniği, drama, kavram haritaları, zihin haritaları, konuya uygun materyal hazırlama gibi etkinliklerin, video ve film izlemenin, bilgiyi ezberden kurtarma açısından önemli olduğunu vurgulamıştır. A15, bu tür yöntemleri hazırlamak öğretmen açısından yorucu, konuya uygun yöntemleri bulmak biraz tecrübe ile ilgili olduğu görüşünde. A17, sınıf içinde uygularken sınıfı koordine etmekte zorlandım ama zaman içinde öğrencileri yakından tanıdıkça halledebileceklerini belirterek derslerinde tecrübe kazandıktan sonra kullanabileceklerini belirtmişler. A10, A20, drama, kavram haritaları, zihin haritaları, konuya uygun materyal hazırlama gibi teknikler gördüklerini kendi yeteneklerimize uygun farklı denemeler yaparak deneyim kazandıklarını, A18, slayt ile sunumun sıkıcı yanlarını keşfettiğini ve onu daha ilgi çekici hale getirmek için öğrenci merkezli olan aktif öğrenme tekniklerini sunumun içine yerleştirerek öğrencinin ilgisini çektiğini belirtmiştir. A20, A10, A18 öğretmen adayları öğrencinin pasif konumdan aktif konuma geçtiğini derse olan ilginin arttığını, fakat sınıfı yönetmekte ve materyal hazırlamada zorlandıklarını ifade etmişlerdir. A14, Konuya uygun yöntem ve teknikleri bulmaya çalışırken zorlandığını belirtmiştir. Fakat A14'ün aktif öğrenme yöntemlerine dayalı öğrencinin aktif olduğu bir ders işlemekten keyif alan ve ders işlemekten zorlanmayan tek öğretmen adayı olduğu görülmektedir.

Tablo 2'nin genel olarak bir değerlendirmesi yapıldığında % 95 Öğretmen adayının konuya uygun aktif öğrenmeye dayalı sunuş tekniğinin dışında, farklı yöntem ve teknikler uygulamada ve hazırlanmada bazı sıkıntılar yaşadıkları ama sıkıntılara rağmen hazırladıkları 40 dakikalık dersten zevk aldıkları ve öğretmen olduklarında bu yöntemleri uygulayabilecekleri anlaşılmaktadır. Bu zorlukların başında hem konuya, hem kazanıma uygun yöntem bulmada ve yaş grubuna uygun gerekli öğretim materyalleri hazırlamada zorlandıkları ve tecrübesiz oldukları için sınıfı yönetmekte zorlandıkları anlaşılmaktadır

Aykac, V. (2017). Formasyon eğitimi alan sanat tarihi alanındaki öğretmen adaylarının sanat tarihi öğretiminde farklı yöntemlerin kullanımı ile ilgili görüşleri. *International Journal of Social Sciences and Education Research*, 3 (3), 1018-1032.

% 95 Öğretmen adayı, öğrenci merkezli dersi kendi sınıflarında uygulayacaklarını belirtmiştir. % 5 aday, deneyimli olmasından dolayı zorlanmadığını, öğretmenliğin zamanla deneyim kazanılacak bir meslek olduğunu belirtmiştir.

Tablo 3. Hazırlanan farklı yöntem ve teknikleri sınıf ortamında uygularken neler yaşandığına dair görüşler

Kategori	Alt Kategori	ÖAK	Örnek Açıklamalar
Sanat Tarihi Öğretiminde Sınıf Ortamında Farklı Yöntem ve Teknikleri Uygulama Durumu	Yöntem ve teknikleri kullanma olumlu	A1, A2, A3, A4, A6, A7, A8, A9, A12, A13, A15, A17, A19, A21	<p>“Sınıf ortamında oyun ve tartışma yöntemlerini uygularken öğrencilerin aynı anda konuşup derse katkı sağlamaları hoşuma gitti.” (A1)</p> <p>“Hazırlamış olduğum faklı materyallerle öğrencinin katılımını sağlamak için uyguladığım yöntemler ilgi çekti, kullandığım yöntemler bilgiyi kalıcı hale getirdiğini gördüm...” (A2, A3)</p> <p>“...demokratik bir ortamın sağlanmış olduğunu görmek tüm yorgunluğumu unutturdu. Öğretmenliğin alınan donanımlardan çok tecrübe işi olduğunu gördüm.” (A4, A6, A7 A9,)</p> <p>“Özel öğretim yöntemi dersinde aldığımız bilgiler doğrultusunda hazırladığımız 40 dakikalık öğrenci merkezli dersi uygularken harcadığım gayret beni yordu ama öğrencilerin heyecanı beni mutlu etti, pasif ders dinlemeye alışmış öğrencileri harekete geçirmek zorlayıcıydı.” (A8, A12)</p> <p>“...yeni yöntemler denemek ve uygulamak heyecanlıydı. Yaptığım uygulamada kendimi ve öğrencileri sınama fırsatım olması güzeldi...” (A13, A19, A15,)</p> <p>“Aktif olarak derse katılmalarından dolayı öğrenciler eğlendiler ders eğlenceli hale geldi. Dersi planlamak süreyi kullanmak adına önemli çünkü etkinlikleri yaparken zaman çabuk geçiyor.” (A17)</p> <p>“Staj yaptığım okulda öğrenci kalitesi çok iyi değil, dikkatlerini teorik derslerde toplayamıyorlar. Fakat öğrencileri derse katarak bilgileri verip çok tekrar ettiğim için konuyla ilgilendiler.” (A21)</p>
	Yöntem ve teknikleri kullanma olumsuz	A5, A10, A11, A14, A16, A18, A20,	<p>“...sınıfların kontrolünü sağlamakta zorlandım. Sınıfların kalabalık oluşu öğrenci katılımlı aktif öğrenme yöntemini uygulama konusunda zorlayıcı oldu...” (A5)</p> <p>“Bulduğum okulda öğrenciler çok ilgisiz olduğu için ve dersin hocası değil de stajyer olmam sınıfta öğrenci merkezli bir ders işlememi zorlaştırdı...” (A10)</p> <p>“Yeni yöntemler denemek materyaller hazırlamak keyifli bir o kadarda ekonomik olarak zorlayıcıydı benim için” (A16, 18)</p> <p>“...gün içinde sürekli bu tür ders anlatmak öğretmen için yorucu olabilir. Öğretmen günlük derslerini iyi planlamalı” (A20)</p> <p>“Tecrübesiz olmam beni zorladı ama iyi bir deneyimdi.” (A11, 14)</p>

Üçüncü soruda öğretmen adaylarına hazırlanan farklı yöntem ve teknikleri sınıf ortamında uygularken olumlu olumsuz neler yaşandığına dair görüşleri sorulmuş ve eğer yaşadıysa bu güçlüklerin neler olduğu konusunda açıklama yapmaları istenmiştir. Örnek açıklamaların verildiği Tablo 3’te 5 öğretmen adayı A5, A10, A11 A14, A16,A18, A20, uygulamada bazı olumsuzluklar yaşadıklarını dile getirdikleri görülmüştür. Yaşanan sorunlarla ilgili olarak bulgular değerlendirildiğinde iki aday(A5, A10,) sınıfların başka hocalara ait olması bu sınıflarda stajyer olmaları nedeniyle sınıfların kontrolünü sağlamakta zorlandıklarını belirtmişlerdir. A5, Sınıfların kalabalık oluşu öğrenci katılımlı bir derste yöntemleri uygulamanın zorlayıcı olduğu, kalabalık sınıflar için sunuş yolu daha kolay bir yöntem olduğu belirtmiştir. Diğer İki aday (A16, 18), yeni yöntemler denemenin, materyaller hazırlamanın keyifli olduğu, ekonomik olarak

zorlayıcı bulduklarını belirtmişlerdir. (A20), hazırlanan yöntemleri kullanmanın keyifli olduğunu öğrenciler tarafından sevildiğini belirtmiş fakat gün içinde sürekli bu tür ders anlatmak öğretmen için yorucu olabileceği konusunda olumsuzluk belirtmiş ve derslerin dikkatli planlandığında keyifli olabileceği görüşüne varmıştır. Diğer iki aday (A11, 14), tecrübesiz olmalarından dolayı olumsuzluk yaşadıklarını belirtmişlerdir.

Ön dört aday (A1, A2, A3, A4, A6, A7, A8, A9, A12, A13, A15, A17, A19, A21), uygulamada olumlu anlar yaşadıklarını belirtmişlerdir. Bir öğrenci (A1), kullandığı yöntemlerle, öğrencilerin aynı anda konuşup derse katkı sağlamasından dolayı olumlu görüş bildirirken, diğer iki öğrenci (A2, A3,), öğrencinin katılımını sağlamak için uyguladığı yöntemle ilgi çektiğini son test uygulandığında bilginin kalıcı hale geldiğini görmekten dolayı mutlu olduğunu belirterek olumlu görüş bildirmiştir. Dört öğrenci (A4, A6, A7, A9,) öğrencinin aktif derse katılmak istemesinden dolayı, yöntem ve tekniklerle demokratik bir ortam sağlayabildiğinden dolayı olumlu görüşte olurken, diğer iki öğrenci (A8, A12), özel öğretim yöntemi dersinde aldıkları bilgiler doğrultusunda hazırladıkları 40 dakikalık öğrenci merkezli dersi sunarken harcadıkları gayretin kendileri yormuş olmasına rağmen öğrencilerin heyecanından dolayı mutlu olduklarını belirterek olumlu görüş tarafında olmuşlardır. Üç öğretmen adayının (A13, A19, A15), Aktif öğrenmeye dayalı anlatımdan sonra öğrencilerin sanat tarihi gibi bir dersten eğlenerek çıkması, diğer bir öğretmen adayının (A17), öğrencilerin derse katılmaları dersi eğlenceli hale getirdiğini belirtmesi, son öğretmen adayı da (A21), öğrencileri derse katarak bilgileri vermek, çok tekrar etmek, konuyu kavramalarına neden olduğu için olumlu görüşlerini belirtmişlerdir.

Tablo 3'deki açıklamalar genel olarak değerlendirildiğinde % 67 öğretmen adayının yöntem ve teknikleri sanat tarihi dersini daha eğlenceli, zevkli ve anlaşılır hale getirdiğini düşündükleri ortaya çıkmaktadır. Ayrıca öğretmen adayları aktif öğrenmeye dayalı bir ders ortamının öğrenciler için daha verimli bir öğrenme ortamı oluşturacağını düşündükleri için sanat tarihi derslerinde farklı yöntem ve teknikleri kullanmak istedikleri anlaşılmaktadır. % 33 öğretmen adayı aktif öğrenme yöntemini sanat tarihi öğretiminde kullanımı konusunda olumsuz düşüncelerinin nedeni olarak stajyer olmalarını, sınıfların kalabalık oluşunu, ekonomik olarak zorlayıcı bulduklarını, bütün gün bu şekilde ders anlatmanın öğretmen için yorucu olabileceği olarak göstermektedirler.

Örnek açıklamaların verildiği Tablo 4'deki bulgular değerlendirildiğinde dört adayın (A1, A2, A3, A4, A6, A7, A8, A9, A12, A13, A15, A17, A19, A21), sanat tarihi derslerinde aktif öğrenmeye dayalı yöntem ve tekniklerini kullanabilecekleri görülmektedir. Gerekçe olarak on öğretmen adayı (A1, A2, A3, A4, A6 A7, A8, A9, A12, A15) yıllarca tek tip öğrenme yöntemiyle ezberleyerek öğrendiklerini bilginin kalıcı olmadığı düşüncesinde olduklarını. Bu nedenle ders anlatımında farklı yöntemler denemenin gerekliliğini, öğrenci merkezli bir ders anlatımının, yaparak yaşayarak öğrenme açısından daha kalıcı olduğunu belirtmişlerdir. Diğer dört öğrenci, (A13, A17, A19, A21) Aktif öğrenme yöntemlerini derste uygulamak öğrenciyi harekete geçireceğini, öğrencinin aktif rol aldığı derste öğrenmeyi öğretme açısından iyi olabileceğini, dersleri iyi planladıktan sonra konuyla bağlantılı farklı yöntemleri derslerde kullanılabilecekleri yorumunu yapmışlardır. Diğer yedi öğretmen adayı (A5, A10, A11, A14, A16, A18, A20,) , sanat tarihi derslerinde aktif öğrenmeye dayalı yöntem ve tekniklerin kullanmanın zor olacağı görüşünde oldukları görülmektedir. İki öğrencinin (A16, A18), her konu için farklı materyaller hazırlama ekonomik sıkıntı yaşatabileceğini okulların projelardan başka donanımın olmadığını

Aykac, V. (2017). Formasyon eğitimi alan sanat tarihi alanındaki öğretmen adaylarının sanat tarihi öğretiminde farklı yöntemlerin kullanımı ile ilgili görüşleri. *International Journal of Social Sciences and Education Research*, 3 (3), 1018-1032.

onunda zaman zaman çalışmadığını bütün yükün öğretmenin üzerinde olduğunu verilen maaş ile hangi birini yapacakları konusunda sıkıntılarını belirtmişlerdir. Diğer iki öğrenci (A10, A5,) Aktif öğrenmeye yönelik yöntem ve teknikler uygulanabilir fakat sınıfların mevcutlarının çok olmasından ve sınıfın fiziki şartların yeterli olmamasından dolayı kullanmakta zorluk çekeceklerini belirtmişlerdir. Üç öğrencide (A11, A14, A20) Farklı yöntemlerin günde altı saat farklı sınıflara giren öğretmen için yorucu olabileceği görüşündeler, fakat iyi planlanırsa öğrenciler için faydalı olabileceğini düşünmektedirler.

Tablo 4. Öğretmen adaylarına öğretmen olduklarında aktif öğrenme yöntemlerini sanat tarihi derslerinde kullanmayı düşünüp düşünmedikleri ile ilgili görüşleri

Kategori	Alt Kategori	ÖAK	Örnek Açıklamalar
Sanat Tarihi Öğretiminde Aktif Öğrenme Yöntem ve Tekniklerin Kullanım Durumu	Kullanmayı düşünen	A1, A2, A3, A4, A6, A7, A8, A9, A12, A13, A15, A17, A19, A21	“Öğrenci merkezli bir ders anlatımının önemli olduğunu yaparak yaşayarak öğrenmenin daha kalıcı olduğunu görüşümdedir.” (A1, A2, A3, A4, A6, A7, A8, A9, A12, A15) “Öğrencinin aktif rol aldığı derste öğrenmenin gerçekleştirileceğinden derslerimde kullanmayı düşünüyorum tabi ki iyi planladıktan sonra.”(A17) “...öğrenmeyi istekli hale getireceğini, öğrencilerin derse sıklımadan katılım göstereceğine inanıyorum.” (A13) “Öğrencileri öğrenmeyi öğretme açısından iyi olur, fakat sınıftaki öğrencilerin yaş ve seviye durumlarını iyi tespit edip yöntemleri sınıfın seviyesine göre hazırlamalıdır” (A19, A21)
	Kullanmayı düşünmeyen	A5, A10, A11, A14, A16, A18, A20	“...Materyaller hazırlama konusunda ekonomik sıkıntı yaşayabileceklerini...” (A16, A18) “...uygulanabilir fakat sınıfların mevcutlarının az olması ve sınıfın fiziki şartlarının uygun olması kaydıyla” (A10, A5) “günde altı saat farklı sınıflara giren öğretmen için yorucu olabilir, fakat iyi planlanırsa öğrenciler için faydalı olabileceğini düşünmekteyim.” (A11, A14, A20)

4’deki görüşleri değerlendirdiğimizde, % 33 öğretmen adayının aktif öğrenme yöntemlerini kullanmak istememe nedenleri olarak öğretmen adaylarının yaşadıkları materyal hazırlama sırasında yaşanan ekonomik güçlükler, zamanın ve etkinliklerin planlanması sırasındaki tecrübesizlikler, sınıf mevcutlarının kalabalık olması gösterilebilir. Kullanma konusunda olumlu görüş belirten % 67 öğretmen adayları ise zamanı ve etkinlikleri iyi şekilde planlandığında öğrenci merkezli bir ders için farklı yöntemlerin kullanılmasının gerekli olduğu ezberci bir anlatım yönteminden uzaklaşılması gerekliliği sonucuna ulaşmıştır.

Aykac, V. (2017). Opinions of the teacher candidates in the field of art history who have received training in formation, on the use of different methods in teaching art history. *International Journal of Social Sciences and Education Research*, 3 (3), 1018-1032.

Tablo 5. Sanat tarihi öğretiminde aktif öğrenme yöntemlerinin kullanımı hakkında neler eklemek ve çıkarmak istediniz ile ilgili görüşleri

Kategori	Alt Kategori	ÖAK	Örnek Açıklamalar
Sanat tarihi öğretiminde aktif öğrenme yöntemlerinin kullanımı ile ilgili öneriler	Ekleme istenilenler	A1, A2, A3, A4, A5, A6, A7, A8, A9, A10, A11, A12, A13, A14, A15, A17, A20, A21	“Öğretmenin alan bilgisi konusunda yeterli olması öğrencilere farklı anlatım yöntemleri kullanıp dersi ilgi çekici hale getirmeli, gezi imkânı olmayan okullarda konu sınıf ortamında görselleştirilerek, dramatize edilerek, film izletirilerek mutlaka görselleştirilmelidir, konuya uygun canlandırmalar yapılmalıdır” (A1, A3, A16, A17) “Sanat tarihi kültürünün çocuklarda olamayışının nedeni müzelere sergilere gidilmeyişidir. Çocukları küçük yaşta bu etkinliklere hazırlamalıyız...” (A4, A6, A7, A9, A12, A13) “Sanat tarihinde konular okuyarak ve anlatıldığında çok soyut kalıyor. Görsellerle gezilerle somutlaştırmak gerekiyor. (A8, A5, A14) “..sanat tarihi sınıfı atölyesi bulunmalı ve farklı yöntemlerin uygulanabileceği düzende hazırlanmış olmalı..” (A15, A2) Farkındalık yaratmak için konuya uygun projeler hazırlatıp okul ortamında sergilenmesi sağlanmalıdır”(A10, A11, A20, A21)
	Çıkarmak istenenler	A18, A19	“Sadece anlatım yönteminden ve kitaptan okuyarak ezberletme yönteminden vazgeçilmeli farklı yöntemler denenmelidir” (A18, A19)

Beşinci soruda öğretmen adaylarına süreçte yaşadıklarına ilişkin Sanat tarihi öğretiminde aktif öğrenme yöntemlerinin kullanımı ile ilgili önerilerin neler olabileceğine ilgin görüşleri, Tablo 5’de görülmektedir. Buna göre, on dokuz öğretmen adayından dördü (A1, A3, A16, A17), öğretmenin alan bilgisi konusunda yeterli olmasının şart olduğunu, gezi imkânı olmayan okullarda konu sınıf ortamında görselleştirilerek, dramatize edilmeli, film izletirilerek mutlaka görselleştirilmelidir, konuya uygun canlandırmalar yapılmanın bilgiyi somutlaştırma açısından önemli olduğu konusunda önerilerde bulunmuşlardır. Diğer altı aday ise (A4, A6, A7, A9, A12, A13) sanat tarihi kültürünün çocuklarda olamayışının nedenini müzelere sergilere gidilmeyişini olarak görmüşlerdir. Çocukları küçük yaşta müzelere ve sergilere gitme alışkanlığı kazandırmanın önemli olduğunu belirtmişlerdir. Küçük çocuklara konu ile ilgili seviyelerine uygun filmler izletmenin gerekli olduğu konuya uygun afişler posterler hazırlatılmalı önerisinde bulunmuşlardır. İki kişi (A15, A2) ise Okullarda sanat tarihi sınıfı atölyesinin olması gerektiğini sınıfın farklı yöntemlerin uygulanabileceği düzende olması gerektiğini vurgulamışlardır. Ayrıca duvarlarda sanat tarihi şeridi ve konulara uygun resimler ve üç boyutlu maketlerin olması önerisinde bulunmuşlardır. Diğer dört kişi farklı olarak (A10, A11, A20, A21) Farkındalık yaratmak için konuya uygun projeler hazırlatıp okul ortamında sergilenmesinin öğretici ve ilgi çekeceği olabileceği önerisinde bulundular. Üç aday (A5, A8, A14) ise gezilerin şart olduğunu belirtmişlerdir. Sanat tarihi öğretiminden çıkarmak istedikleri konusuna öneri olarak iki kişi (A18, A19), öğrencilerin bilgiye kolay ulaşabildiklerini algılarını çok açık olduğunu aynı anda çok iş yapabildiklerini bu nedenle de öğretim yöntemi olarak sadece anlatım ve kitaptan okuyarak ezberletmeden vazgeçilmesi gerektiğini bildirmişlerdir.

Tablo 5'deki Önerileri değerlendirdiğimizde % 90, Öğretmen adayı staja gittikleri devlet okullarını fiziki şartlarını düzeltilmesi ve sınıf mevcudunun azaltılmasının öğrenmeyi gerçekleştirme açısından önemli olduğunu vurgulamışlardır. Sınıf ortamında film, video, dramatize ve görselleştirme gibi tekniklerin sıkça uygulanması gerektiği görülmektedir. Bu görüşmelerden sanat kültürünü küçük yaşta verilmesi için müze ve sergilere gitme konusunun okullarda düzenlenmesi gerektiği ortaya çıkmıştır. Okulda farkındalık yaratmak için öğrencilere poster, afiş ve proje hazırlatıp sergiler hazırlatma konusunda önerilerde bulunmuşlardır. Öğretmen adaylarının % 10'u ise sanat tarihi öğretiminde düz anlatım yönteminin ezberletmeye yönelik olduğu için kullanılmaması gerektiği önerisinde bulunmuşlardır.

4. Sonuç ve öneriler

Çalışmadan elde edilen bulgulara dayanarak, adaylar her konuya ve kazanıma göre yöntem teknik bulmada, hazırlamada zorluklar yaşadıklarını ifade etmişlerdir. Özellikle bazı teknikler için materyallerin hazırlanması ekonomik olarak zorlayıcı olacağını, yaş grubuna uygun yöntemleri bulmak, kazanımlarla bütünleştirmek ve dersi zamana göre planlamak konusunda zorluk yaşadıklarını belirtmişlerdir. Öğrencilerin öğrenci merkezli öğretim yöntemine karşı bir adaptasyon sorunu yaşadıklarını ancak uygulamaların artmasıyla bu sorunun ortadan kalktığını belirtmişlerdir. Stajyer oldukları için uygulamalar sırasında zaman yönetimi ve sınıf kontrolü konusunda bazı sıkıntılar yaşadıklarını da dile getirmişlerdir.

Öğretmenin yöntem ve teknikler hakkında yeterince bilgi sahibi olması, alan bilgisine hâkim olması ve tecrübesinin de yeterli olması uygulanan yöntem ve tekniklerin başarı ile uygulanması için önemlidir. Adaylar tecrübesizliklerinden dolayı uygulamada olumsuzluklar yaşamış olsalar bile, farklı tekniklerin sanat tarihi dersini daha zevkli, eğlenceli ve anlaşılır hale getirdiği ve verimli bir öğrenme ortamı oluşturduğu için farklı yöntem teknikleri derslerinde kullanacaklarını belirtmişlerdir. Farklı yöntemlerle öğretimin, öğrencilerin derse olan ilgilerinin artmasında, derse ve konuya ilgiyi sürekli hale getirmesinde, öğrenciler arasındaki iletişimi arttırmasında önemli rol olduğu görülmüştür. Öğretmen adaylarından özellikle derse ilgiyi çekmek, bilgiyi somutlaştırmak, iletişimi arttırmak ve bilgiyi son test ile ölçmek için kullanılması gerektiği görüşü sonuç olarak çıkmıştır.

Sanat tarihi öğretiminde düz anlatım yönteminin ezberletmeye yönelik olduğu için tek başına kullanılmaması ve farklı tekniklerle desteklenmesi gerektiği ortaya çıkmıştır. Öğretmen adayları bu uygulamanın alan bilgilerinin gelişimine katkı sağladığını, farklı yaratıcı teknikler hazırlamanın güçlüklerinin neler olabileceğini öğrendiklerini ve yapılan bu uygulama sanat tarihi dersine karşı ilgilerinin artacağını düşündüklerini belirtmişlerdir. Ayrıca yaşadıkları sorunlara karşı çözüm önerisi olarak staja gittikleri devlet okullarının fiziki şartlarının düzeltilmesi, sınıf mevcudunun azaltılması, sanat kültürünü küçük yaşta verilmesi için müze ve sergilere gidilmesi, okulda farkındalık yaratmak için öğrencilere poster, afiş, proje hazırlatılması ve sergiler düzenlenmesi sadece sanat tarihi derslerinin değil diğer tüm derslere fayda sağlayacağını belirtmişlerdir. Ayrıca Kırıçoğlu (2002), Sanatta Eğitim adlı kitabında "Sanat tarihi okullarımızda daha çağdaş ve yeni bir anlayışla ele alınmalıdır. Sanat tarihi kitaplarda hangi sıralamada olursa olsun, öğretmen yakın çevredeki yapıtlarla ilişki kurarak dersine canlılık kazandırmalıdır. Bu çalışmalar içinde çağdaş sanat hiç ihmal edilmemelidir." şeklinde öneri olarak sunmuştur.

Aykac, V. (2017). Opinions of the teacher candidates in the field of art history who have received training in formation, on the use of different methods in teaching art history. *International Journal of Social Sciences and Education Research*, 3 (3), 1018-1032.

Öneri olarak, sanat tarihi eğitimi alan lisans öğrencilerine formasyon dersleri verilmeli, staja giderek deneyim kazanmalarının önü açılmalı ve tecrübe kazandırılmalıdır. Sanat tarihi öğretiminde aktif öğrenme yöntemlerin kullanılmasına ilişkin öğretmen adaylarının görüşlerinin incelendiği bu çalışmadan çıkan bir diğer öneri öğretmen olmak isteyen öğretmen adaylarına sanat tarihi, Özel Öğretim Yöntemleri I-II ve Öğretim Teknolojileri ve Materyal Geliştirme gibi lisans derslerinin verilmesi üzerinedir. Verilen bu derslerde de yöntem ve tekniklerin sanat tarihi öğretimi üzerindeki önemine değinilmeli, öğretim programı içeriğindeki konulara yönelik yöntem ve teknikleri araştırma üzerinde durulmalıdır. Dünya mirasına ve kendi kültürüne sahip çıkmayı küçük yaşta öğretmek için okullarda sanat tarihi dersini artırmak ve projelerle bilinçlendirmek gereklidir. Sanat tarihi dersi için sınıf olmalı konulara uygun çeşitli materyallerle desteklenmelidir. Sanat derslikleri birer öğrenme çevreleri olarak bünyelerinde birçok uyarıcıyı bulundurmaya zorundadır. Öğrencilerin duyuşsal ilişkilerini kurabilecekleri bir ortam olacağı gibi onların dış dünyayla bağlantısını devam ettiren bir atmosferde kurmak zorundadır (Hurwitz ve Day, 1995: 551). Ayrıca okullarda geziler düzenleyerek ülkemizdeki mirası korumaya yönelik yöntemler geliştirilmelidir.

Kaynakça

- Açıkgöz, K. Ü. (2004). *Aktif Öğrenme*. İzmir: Biliş.
- Allen, F., Taylor, A., Turner, T., (2005). 'Active Learning', *Learning to Teach in the Secondary*
- Davison, J., Leask, M., (2005). 'Schemes of Work and Lesson Planning', *Learning to Teach in the Secondary School*, Edited by Capel, S., Leask, M, Turner., 4th edn., New York.
- Hurwitz, A., Day, M. (1995) *Children and Their Art: Methods for the Elementary School*, Florida : Harcourt Brace College Publishers
- Karapınar, M., Kaşıkçı, M.(2006). *Anadolu Güzel Sanatlar Lisesi Sanat Tarihi Dersi Öğretim Programı*. http://ogm.meb.gov.tr/belgeler/sanat_tarihi.pdf
- Kınay, C., (1993). *Sanat Tarihi*. Ankara: Kültür Bakanlığı
- Kırıçoğlu, O.T. (2002). *Sanatta Eğitim*. Ankara: Pegem
- Orhun, F. (2005). Resim-İş Dersine İlişkin Tutumların Ölçülmesi *Pamukkale Üniversitesi Eğitim Fakültesi Dergisi* 18(2005), 19-29
- Özdemir, M. (2010). *Nitel Veri Analizi: Sosyal Bilimlerde Yöntembilim Sorunsalı Üzerine Bir Çalışma* Eskişehir Osmangazi Üniversitesi Sosyal Bilimler Dergisi,11, (1), 325-348
- Stern, D., Huber, G. L. (1997). *Active Learning for Students and Teachers: Reports from eight Countries. Frankfurt am Main*. Germany: Peter Lang. *Çoklu Zeka Uygulamaları*. Ankara: Nobel
- Selçuk, Z., Kayılı, H., Okut.,L. (2004)
- Yıldırım, A., Şimşek, H. (2008). *Sosyal Bilimlerde Nitel Araştırma Yöntemleri*. (7. Baskı) Ankara: Seçkin.

Aykac, V. (2017). Formasyon eğitimi alan sanat tarihi alanındaki öğretmen adaylarının sanat tarihi öğretiminde farklı yöntemlerin kullanımı ile ilgili görüşleri. *International Journal of Social Sciences and Education Research*, 3 (3), 1018-1032.

Extended abstract in English

Art History is a scientific discipline that aims to evaluate artistic works and the styles of the artists who make them, by determining the artistic understandings, by examining what kind of works they are seeing in various countries from birth to day. (Kınay 1993:5)

In short, art comes to us through daily changes in the historical process, and the work of art itself is the source of previous periods. For this reason, teachers should teach art history in terms of place and time relation in teaching art history. An important goal of art history education is to give students a living, artistic knowledge of art. However, on this point the student will be able to recognize, learn, create a basis for creating choices and new forms (Kırıçoğlu 2002:136).

Although an important lesson in terms of shedding light we will come to know the history of art, art history course in the minds of many students by rote, dull, useless in daily life is perceived as a lesson. The negative image of the lesson can be attributed to factors such as widespread use of teacher-centered teaching methods and techniques, lack of motivating students in terms of form and content, use of uniform material, memorized examination system, and a large number of students in class. This memorizing structure causes individuals to be trained as individuals who are not creative and inquisitive, passive and at the same time taking everything as themselves. For this reason, an active participatory learning process is required for meaningful and effective learning. Active learning approaches that support this process involve student and teacher in an operational process, as opposed to traditional learning. Active learning; Is a learning process in which a person who learns has the responsibility of learning, gives himself the opportunity to make his own decisions by taking decisions about learning directions, and uses the mental skills of learning through complex instructional activities (Açıkgöz, 2004:17) Active learning provides opportunities to make decisions about learning process, and learners can learn by using these opportunities (Stern and Huber, 1997). However, the history of art that is being taught today in our schools is far from active learning methods as content and method. The purpose of this research is related to this. A teacher-centered education based on memorization does not conform to today's student profile. Since it was not found to work in accordance with the teaching of art history in the literature survey, the study was carried out with the aim of examining the opinions of art history teacher candidates.

This study was carried out in order to get opinions about the use of the methods which can be applied in the art history teaching of the candidates who are in the field of art history who took the formation courses in Marmara University Atatürk Education Faculty in 2016-2017 academic year.

The case study based on the qualitative research method was used as the method. It can be defined as a research in which qualitative data collection methods such as qualitative research, interviewing, observation and document analysis are used and a process is being followed to reveal perceptions and events in a natural and realistic way. In other words, qualitative research is an approach that takes the concept of research into the environment in which the social phenomenon is connected in the foreground with an understanding based on the formation of theory (Yıldırım, Şimşek, 2008: 9)

Aykac, V. (2017). Opinions of the teacher candidates in the field of art history who have received training in formation, on the use of different methods in teaching art history. *International Journal of Social Sciences and Education Research*, 3 (3), 1018-1032.

In the collection of data, semi-structured interview form consisting of 5 open-ended questions prepared according to expert opinions as data collection tool was used. In the interview form, the following questions were asked to teacher candidates;

What art history teaching methods do you know before you take special teaching method lesson? Are these methods you know enough to perform the learning?

What were the new methods you learned after taking special teaching method lesson and difficulties in preparing these methods, and in which subjects are you challenged?

What are the positive and negative aspects of what you have experienced in applying the different methods you have prepared in the classroom environment?

The teacher candidates were also asked whether they would like to use active learning methods in their art history lessons if they were teachers and they wanted to add about the subject. The views are examined and grouped in the direction of findings. The analysis of the data was done by content analysis from qualitative data analysis techniques. Qualitative data analysis is a process in which researchers organize data, allocate them to analysis units, synthesize them, reveal patterns, discover important variables, and decide which information should be reflected in the report (Bogdan and Biklen, 1992)

The data obtained from this study were separated by the researchers into categories and subcategories and the coding percentage was found to be 90%. For the difference, researchers came together and reached consensus.

At the end of the study, the teacher candidates who have mastered the field knowledge expressed that they are forced to find new methods in art history lessons, to prepare materials, to plan lessons, to use methods and to have an active student centered lesson. But the fact that the use of different methods is necessary and useful indicates that the rigidity of the art history course can make it eager and lasting to learn in an entertaining learning environment and that art history lesson on this side can be understood more clearly. As a recommendation, formation courses should be given to undergraduate students who are studying history of arts, experience should be gained in front of experience gained experience. It is necessary to raise art history lessons and raise awareness of the project in order to teach the world heritage and own cultural heritage at a young age. In addition, there should be ways to protect the heritage of our country by organizing trips to schools. Secondly, this study is limited to written explanations and interview techniques of teacher candidates. More detailed data can be obtained by using observation techniques together for future studies.